

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010108
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010108.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému M. L., nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X., F. H. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Leopoldov, pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f) Tr.zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15.11.2017, sp.zn. 1T/43/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 15.11.2017, sp.zn. 1T/43/2017 bol obžalovaný M. L. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 10.09.2016 v čase okolo 17:25 hod. v X. na ul. Z. cesta číslo XXXX z predajne DM Drogerie Markt s.r.o. odcudzil 1 ks parfum BrunoBanani dangerous 50 ml, 1 ks parfum BrunoBanani absolute 50 ml a 1 ks Bvlgari aqva pour homme 50 ml a to tak, že uvedené parfumy vybral z regálu, vložil si ich do košíka, prešiel k ďalšiemu regálu, kde si kvokol, tieto parfumy vybral z obalov, obaly zahodil do regálu a parfumy si schoval do vaku, následne s uvedenými parfumami prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím spôsobil poškodenej spoločnosti dm drogerie markt s.r.o. Bratislava škodu vo výške 109,97 € pričom čin spáchal, hoci bol blokom na pokutu nezaplatenú na mieste vydaným Obvodným oddelením PZ Partizánske pod evid. č. bloku 13032303 zo dňa 12.12.2015 právoplatným dňa 12.12.2015 postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou, za čo mu bola uložená pokuta 30,- €.

Za to bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/36/2016-238 zo dňa 06.03.2017, právoplatný dňa 22.03.2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej spoločnosti dm drogerie markt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Na pántoch 18, škodu vo výške 109,97 €.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že výrok o treste predmetného rozsudku považuje za nezákonný a nesprávny, nakoľko je uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v rozpore so zásadami ukladania trestov. Súd prvého stupňa nesprávne obžalovanému priznal súčasne dve poľahčujúce okolnosti podľa

§ 36 písm. n) Tr. zák. (že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval) len z dôvodu vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. Jedna skutočnosť a to vyhlásenie obžalovaného, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. nemôže obsahovo naplíňať dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a § 36 písm. n) Tr. zák. V danom prípade súd ani neuviedol ďalšie aktivity obžalovaného, z ktorých by bolo možné vyvodzovať jeho aktívnu pomoc, v tejto veci obžalovaný neprispel inak k objasneniu trestnej činnosti a napokon jeho priznanie ani nemalo podstatný význam pre jej objasnenie. Uvedené pochybenie okresného súdu malo za následok, že súd prvého stupňa neukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona, ale nesprávne za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., kedy vychádzal z trestnej sadzby 0 až tri roky, pričom správne mal vychádzať z trestnej sadzby 12 mesiacov až tri roky, za použitia príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. Preto prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/43/2017 zo dňa 15.11.2017 a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému M. L. súhrnný trest odňatia slobody podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. 1) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona v prvej polovici upravenej trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon tohto trestu zaradí do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne tiež podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona navrhol zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/36/2016 zo dňa 06.03.2017, právoplatný dňa 22.03.2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že podľa názoru obhajoby súd správne jednotlivo ako i súhrne vyhodnotil všetky dôkazy dôležité pre rozhodnutie vo veci samej a zároveň súd správne zistil skutkový stav veci a tento správne ustálil, pričom správne priznal obžalovanému dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona pri súčasnom výskyte dvoch príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Preto sa nestotožňuje s názorom prokurátora, že obžalovanému bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby z titulu nezákonného použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona je správne s poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine i s poukazom na skutočnosť, že podstatným spôsobom skrátilo priebeh ako i náročnosť nielen prípravného, ale aj súdneho konania a dokazovania, čo v konečnom dôsledku znamená úsporu času a nákladov pre súd, prokurátora, ako i pre obhajobu. Nemožno opomenúť ani fakt, že už v prípravnom konaní sa obžalovaný priznal k svojej trestnej činnosti a na svojom postoji zotrval aj v konaní pred súdom uskutočnením vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda žiadal odvolací súd, aby podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie prokuratúry zamietol, pretože nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora a navrhol, aby mu odvolací súd vyhovel a rozhodol tak, ako bolo navrhnuté v písomnom odôvodnení odvolania.

Obhajca obžalovaného s poukazom na písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný v celom rozsahu a navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava slov svojho obhajcu a rovnako navrhol, aby odvolanie prokurátora krajský súd zamietol ako nedôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.f) Tr.zák., pretože tento svojim konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že i pri ukladaní trestu správne okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. OT/276/2017-65 zo dňa 06.08.2017, právoplatným dňa 06.08.2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom k tomu, že prejednávanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin a to rozsudok Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/36/2016 zo dňa 06.03.2017, právoplatný dňa 22.03.2017, ktorým bol M. L. uznaný vinným z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, správne okresný súd v prejednávanej veci ukladal súhrnný trest s použitím § 42 ods.1, § 41 ods.1 Trestného zákona. Okresný súd u obžalovaného zistil dve príťažujúce okolnosti, jednu podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (už bol za trestný čin odsúdený) a druhú podľa § 37 písm. h) Tr.zák., z dôvodu, že obžalovanému ukladal súhrnný trest za dva trestné činy. Na druhej strane obžalovanému priznal dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr.zák., pretože obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti doznal, túto oľutoval a napomáhal svojim priznaním pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák., ktorej použitie prokurátor namieta odvolaním, krajský súd zistil, že táto bola priznaná súdom prvého stupňa dôvodne a to s prihliadnutím k výpovedi obžalovaného už v prípravnom konaní po vznesení obvinenia, kde sa k trestnej činnosti priznal a tým napomáhal pri jej objasňovaní príslušným orgánom. Skutočnosť, že vo veci boli zabezpečené aj iné dôkazy svedčiace o vine obžalovaného neznamena, že priznanie obvineného k spáchaniu trestného činu už v prvotnom štádiu možno z tohto dôvodu ignorovať a neprihliadať naň. Výpoveď obvineného, resp. obžalovaného je totiž dôkazom, ktorý má rovnakú dôkaznú silu, ako dôkazy iné a je potrebné aj tento dôkaz hodnotiť v zmysle zásad trestného konania nielen pri rozhodovaní o vine, ale aj treste. Rovnako u predchádzajúceho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/36/2016 zo dňa 06.03.2017, vo vzťahu ktorému prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, krajský súd zistil preskúmaním tohto spisu, že i v tejto veci sa obžalovaný od počiatku priznal k spáchaniu trestnej činnosti a možno konštatovať, že tak napomáhal orgánom činným v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedené dôvody preto neobstoja odvolacie námietky prokurátora, že okresný súd poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák. priznal obžalovanému len s poukazom na jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák. pred súdom, bez akejkoľvek inej aktivity obžalovaného. Z uvedených dôvodov potom nie je namieste ani námietka, že trest bol ukladaný mimo rámca trestnej sadzby. Zohľadniac vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom prvého stupňa podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, je zákonný, primeraný a bude ním splnený jeho účel. Súčasne bol správne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/36/2016-238 zo dňa 06.03.2017, právoplatný dňa 22.03.2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ sa jedná o výrok, ktorým súd obžalovaného v zmysle § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku zaviazal k náhrade škody poškodenej spoločnosti dm drogerie markt s.r.o. vo výške 109,97 €, odvolací súd v tomto výroku nezistil žiadne pochybenia, napokon tento ani odvolaním napadnutý nebol.

Z týchto dôvodov odvolanie okresného prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. por. ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.